

Arrest

nr. 120 264 van 7 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Gemeente BOOM, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 2 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 oktober 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 oktober 2013 houdende het attest van afnemering (bijlage 37).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 november 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2014.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Y. BI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 10 april 2013 een aanvraag in om een verblijfskaart als familielid van een burger van de Europese Unie, meer bepaald als wettelijke partner van een Nederlandse onderdaan.

1.2. Op 4 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoekster wordt hiervan op dezelfde dag in kennis gesteld.

Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 10.04.2013 werd ingediend door:

Naam: H

Voorna(a)m(en): J

Nationaliteit: China

(...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 162 van het Burgerlijk Wetboek stelt dat: 'In de zijlijn is het huwelijk verboden tussen broers, tussen zussen of tussen broer en zus. '

Artikel 40bis, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt: 'Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 2°: de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met w/e de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

Beide partner moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

e) geen personen zijn bedoeld in artikel 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek. '

Uit de eigen verklaring van de referentiepersoon (cfr. PV nr. AN. 11.L3.008032/2012 dd. 05.10.2012 - PZ Rupel, opgenomen in het administratieve dossier van betrokkene) blijkt dat betrokkene en de referentiepersoon zussen zijn.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

1.3. Op 15 oktober 2013 wordt aan verzoekster een attest van afneming van een verblijfs-/vestigingsvergunning of van een verblijfsdocument gegeven (bijlage 37).

Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"Afgegeven in toepassing van artikel 116 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

□ Het attest van immatriculatie Model A nr. AN0494494, afgegeven te Boom op 19/04/2013 opgesteld op naam van H.J.

geboren te Zhejiang, op 16/12/1970

van Chinese nationaliteit,

(...)

wordt afgenomen.

REDEN VAN AFNEMING :

Beslissing van DVZ waarbij aan betrokkene het recht op verblijf van meer dan 3 maanden werd geweigerd.

Onderhavig attest dekt het verblijf van de betrokkene gedurende acht werkdagen vanaf de datum van afgifte.

Binnen die termijn dient hij (zij) zich aan te melden bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij (zij) verblijft om zijn (haar) toestand te regulariseren.

Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs."

2. Rechtspleging

2.1. De raadsvrouw van verzoekster legt ter zitting een nieuw stuk voor, met name een geboorteakte van verzoekster en een akte van bekendheid van C.H.

Noch de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), noch het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) voorziet in de mogelijkheid om ter terechtzitting nieuwe stukken neer te leggen indien de Raad als annulatierechter optreedt. Aangezien de ter zitting neergelegde documenten geen reglementair voorzien procedurestuk is en gelet op de rechten van de verdediging, dient het uit de debatten te worden geweerd (RvS 20 december 2001, nr. 102.154; RvS 16 mei 2006, nr. 158.863).

2.2. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet, de Raad uitspraak doet op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 voert opnieuw het begrip “synthesememorie” in. Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

- 39/71;*
- [...];*
- 39/73 1(,§ 1)1;*
- 39/73-1;*
- 39/74;*
- 39/75;*
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;*
- 39/77, § 1, derde lid.*

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid."

Het genoemde artikel 39/81, vijfde lid definieert de synthesesememorie aldus als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht *"over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat"*.

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesememorie *"zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend"*.

Uit de samenlezing van artikel 39/81, vijfde en 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesememorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesememorie neer te leggen.

3.2. De verzoekster herneemt *in casu* in de *"synthesesememorie"* integraal de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift. Verzoekster geeft in haar synthesesememorie zelf aan: *"Quant au bien-fondé de son recours, la partie requérante renvoie aux termes de sa requête introductive d'instance qui doit être considérée ici comme intégralement reproduite."* Het feit dat de verzoekster, naast een loutere herneming van de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift, tevens een moeilijk te herstellen nadeel uiteenzet, doet aan de bovenstaande vaststelling geen afbreuk, des te meer daar verzoekster enkel een annulatieberoep heeft ingediend. Uit voorgaande volgt dat de akte, die de verzoekster neerlegt als *"synthesesememorie"*, niet voldoet aan de wettelijke definitie van dit begrip uit artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet.

De vraag of de verzoekster met het neerleggen van dergelijke synthesesememorie heeft voldaan aan het bepaalde in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet, werd ter terechtzitting van 1 juli 2013 aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

4. Ter terechtzitting betwist de raadvrouw van de verzoekster niet dat de door haar neergelegde synthesesememorie een volledige herneming bevat van het middel zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift. Het betoog van de raadvrouw is er evenwel in essentie op gericht aannemelijk te maken dat de neergelegde synthesesememorie, ook bij een herneming of herhaling van het middel, voldoet aan het bepaalde in artikel 39/81 van de vreemdelingenwet.

4.1 De raadvrouw van de verzoekster betoogt dat een samenvatting net zo goed een herhaling van de middelen kan uitmaken waarbij zij verwijst naar de usuële definitie van samenvatten in woordenboeken. Voorts betoogt de raadvrouw van de verzoekster dat een samenvatting niet per definitie een verkorting inhoudt, dat het zevende lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet verwijst naar artikel 39/60 van dezelfde wet – bepaling die stelt dat de partijen en hun advocaat gaan andere middelen mogen aanvoeren dan deze die werden uiteengezet in het verzoekschrift – zodat een uitbreiding van het verzoekschrift niet is toegelaten, maar een herneming wel.

Het weze herhaald dat de wetgever er duidelijk in heeft voorzien dat de synthesesememorie een samenvatting van alle aangevoerde middelen dient te bevatten. Zelfs indien het woord *"synthese"* moet begrepen worden als het samenbrengen van these en antithese, kan een loutere reproductie van de in het inleidend verzoekschrift aangevoerde middelen nog niet als een samenvatting van deze middelen beschouwd worden. De analyse van de samenstellende delen van het woord *"synthesesememorie"* doet dan ook geen afbreuk aan de duidelijke bewoordingen van artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet dat in de door de verzoekende partij neergelegde synthesesememorie *"alle aangevoerde middelen worden samengevat"*.

De bewering dat een loutere herhaling of herneming van de middelen kan worden beschouwd als zijnde een samenvatting, gaat niet op. Luidens het Van Dale groot woordenboek der Nederlandse taal is de betekenis van het woord *"samenvatten"* de volgende : *"1. (verouderd) als in één greep vatten, bij elkaar nemen, tot een geheel verenigen [...] 2. in het kort weergeven of herhalen [...]"*. Onder het woord

“*samenvatting*” wordt de volgende betekenis gegeven : “1. *Het samenvatten*, 2. *Korte weergave van de inhoud*. [...]”. Deze betekenissen wijzen er in hun hedendaagse betekenis op dat de middelen in het kort moeten worden weergegeven of in het kort moeten worden herhaald. Eén en ander kan overigens niet los worden gezien van de vaststelling dat de wetgever ervoor geopteerd heeft om middels de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012, een andere definiëring van de synthesesmemorie in de vreemdelingenwet in te voegen dan deze die in een eerdere versie reeds had bestaan – met name in het door het Grondwettelijk Hof vernietigde artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) – in die zin dat waar in de eerdere versie een memorie vereist werd waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet, thans uitdrukkelijk wordt gesteld dat in dit stuk de middelen moeten worden samengevat. Een herneming of herhaling van de middelen kan, gelet op het voorgaande en in weerwil van wat de raadvrouw van de verzoekster stelt, dan ook niet volstaan.

4.2. Volgens de raadvrouw van de verzoekster komt de huidige interpretatie van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet neer op een van schending van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, dat het recht op tegenspraak en de rechten van verdediging waarborgt. De raadvrouw voert ook aan dat de sanctie voorzien in artikel 39/81 van de vreemdelingenwet, dit is het vaststellen van het ontbreken van het vereiste belang wanneer een niet-wetsconforme synthesesmemorie wordt neergelegd, in strijd is met artikelen 10 en 11 van de Grondwet aangezien deze sanctie niet geldt ten aanzien van verzoekers die geen synthesesmemorie indienen.

De Raad wijst erop dat de neerlegging van een synthesesmemorie conform artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet facultatief is, waarbij de verzoekende partij desgevallend kennis kan geven van haar wens om geen synthesesmemorie neer te leggen, waarna de procedure conform artikel 39/81, achtste lid van de vreemdelingenwet, wordt voortgezet en het middel uit het inleidend verzoekschrift in de oorspronkelijke vorm zal worden behandeld. De raadvrouw maakt *in casu* geenszins aannemelijk dat het recht op tegenspraak en de rechten van verdediging met voeten zouden worden getreden. In zoverre de raadvrouw een schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet zou aanvoeren, wijst de Raad erop dat het Grondwettelijk Hof exclusief bevoegd is om te oordelen of wetskrachtige normen in overeenstemming zijn met de Grondwet en de Raad dus niet bevoegd is om uitspraak te doen over een schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. In zoverre de raadvrouw schending van het gelijkheidsbeginsel zou aanvoeren, wijst de Raad erop dat er pas sprake kan zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel indien de verzoekster met feitelijke en concrete gegevens kan aantonen dat gelijke gevallen ongelijk werden behandeld (RvS 5 maart 2004, nr. 128 878; RvS 5 januari 2007, nr. 166 369) en dat hier geen redelijke verantwoording voor bestaat. *In casu* wijst de Raad er nogmaals op dat aan verzoekers de keuze wordt gelaten om al dan niet in een synthesesmemorie in te dienen. De raadvrouw toont niet aan dat de situatie waar wordt gekozen om een synthesesmemorie in te dienen en de situatie waar wordt gekozen om geen synthesesmemorie in te dienen, gelijke situaties zijn.

3.3 Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt op duidelijke wijze dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien de verzoekende partij die heeft verzocht om een synthesesmemorie neer te leggen geen synthesesmemorie heeft ingediend “*zoals bedoeld in het vijfde lid*”. Het is dan ook duidelijk dat het neerleggen van een synthesesmemorie die niet voldoet aan de vereisten bepaald bij artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet, krachtens de wet wordt gesanctioneerd met het vaststellen van het ontbreken van het vereiste belang. De vereisten waaraan een synthesesmemorie overeenkomstig artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet moet voldoen, zijn tweevoudig en cumulatief:

1. de synthesesmemorie wordt ingediend binnen de vijftien dagen na het verzoek vanwege de griffie van de Raad
2. in de synthesesmemorie worden alle aangevoerde middelen samengevat

Uit de wet zelf volgt dan ook dat de verzoekende partij die kennis geeft van haar wens om een synthesesmemorie in te dienen de plicht heeft, op straffe van het vaststellen van het ontbreken van het vereiste belang, om tijdig een synthesesmemorie in te dienen waarin bovendien alle aangevoerde middelen worden samengevat. Het samenvatten van de middelen kan dus geenszins als facultatief worden beschouwd.

3.4. De vaststelling dringt zich op dat artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet vereist dat een synthesesmemorie, wanneer tijdig ingediend, tevens een samenvatting van alle aangevoerde middelen bevat en dat hieraan *in casu* niet is voldaan.

Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES